

Divina Vîndecare



NR. 81

SEPTEMBRIE 2016

PREGĂTIREA NECESARĂ

Ardeiaș Vlad, septembrie 2016

Timpul în care trăim este fără precedent în istoria planetei din multe perspective. Dezvoltarea tehnologică și progresul cunoașterii pe de o parte, decăderea morală și nebunia pe de altă parte ating cote record în fiecare lună cu o viteză care crește exponențial. Dacă până deunăzi spuneam că „Așa ceva nu era de conceput în urmă că 10 ani,” acum parcă de la un an la altul lumea în care trăim atinge noi culmi, greu de imaginat cu un an sau doi în urmă.

În acest număr al revistei nu voi încerca să demonstrez că timpul prezent este timpul sfârșitului; în fiecare lună publicăm în cadrul acestei reviste evenimentele profetice petrecute în luna precedentă: persecuția Creștinilor, cataclismele naturale, moartea în masă a animalelor, agenda homosexuală, apostazia Creștinilor, semnele din cer și de pe pământ etc. Faptul că toate acestea se întâmplă concomitent indică fără echivoc tuturor celor care au ochi de văzut și urechi de auzit ora exactă de pe cadranul profeției Biblice.

Subiectul abordat cu această ocazie ține mai degrabă de starea Creștinilor în acest timp, alături de calea care ne-a fost pregătită pentru a traversa în siguranță cele mai tulbure timpuri pe care rasa umană le va fi văzut.

Domnul Isus afirmă că unul din elementele comune tuturor așteptătorilor de la timpul sfârșitului este adormirea:

„Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.” (Matei 25:5).

Desigur, somnul, odihna, repaosul sunt necesare, însă în perioade de primejdie și conflict, somnul se poate dovedi fatal. Acesta este motivul pentru care atât Pavel cât și Petru îndeamnă la opoziție față de această stare, la împotrivire și luptă împotriva somnului:

„De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.” (1 Tesaloniceni 5:6).

„Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.” (1 Petru 5:8).

Domnul Isus a prezentat diferite aspecte ale timpului revenirii Sale prin mai multe pilde, iar unul dintre elementele comune acestor pilde este ideea revenirii surprinzătoare:

„Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. ... Vegheați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.” (Matei 24:44; 25:13).

Dicționarul Explicativ al Limbii Române definește verbul „a veghea” astfel: „A sta treaz noaptea, a nu dormi în timpul nopții.” Starea de veghe devine extrem de dificilă atunci când oboseala este acompaniată de condiții prielnice de somn: liniște, temperatură potrivită, un pat moale etc. Cu alte cuvinte, cu cât viața devine mai confortabilă, cu atât probabilitatea de a ațipi crește și efortul necesar pentru a te împotrivi trebuie să fie mai mare.

Un exemplu din trecut

Experiențele trecutului înregistrate în Scriptură „s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” (1 Corinteni 10:11). În acest context este interesant de observat că exact același

Cuprins:

| | |
|-----------------------|--------|
| Pregătirea necesară | Pag 1 |
| Umblând în duhul | Pag. 6 |
| Sfârșitul este la ușă | Pag 10 |

îndemn adresat de Domnul Isus Creștinilor de la timpul sfârșitului („*Luați seama, vegheați și rugați-vă*” - Marcu 13:33) a mai fost adresat tot de El ucenicilor Săi cu o altă ocazie:

„*Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.*” (Matei 26:41).

Episodul arestării Domnului Isus este foarte asemănător cu încercarea prin care vor trece Creștinii la timpul sfârșitului. Multe din elementele celor două evenimente sunt similare, și pentru că revenirea Domnului este încă la timpul viitor, putem descoperi învățături valoroase și folositoare în experiența trecută a ucenicilor.

Este vorba tot despre o criză fatală pe care Domnul Isus a înțeles-o și preconizat-o. Scriptura ne descoperă mai multe ocazii în care Domnul Isus i-a avertizat pe ucenici cu privire la această criză, însă niciunul dintre ei nu a fost pregătit atunci când aceasta i-a lovit. Motivele acestui eșec dureros al celor unsprezece și mortal pentru cel de-al doisprezecelea sunt multiple, însă observarea atitudinii ucenicilor pe parcursul derulării evenimentelor ne va ajuta să le înțelegem mai bine intențiile și motivele din spatele acestora.

Domnul Isus le-a descris ucenicilor detaliat în multe rânduri detaliile crizei care se apropia cu pași repezi: arestarea Lui, maltratarea, moartea pe cruce etc. Scriptura ne descoperă însă că „*ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea și se temeau să-L întrebe.*” (Marcu 9:32). Ambele aspecte sunt de-a dreptul uimitoare: cum se poate să nu fi înțeles cuvintele simple și directe ale Domnului Isus? În niciuna din ocaziile în care le-a vorbit despre ceea ce urma să I se întâmple, Domnul Isus nu a folosit pilde sau simboluri profetice, ci le-a vorbit deschis și direct, folosind cuvinte pe care chiar un copil le putea cu ușurință înțelege. Și totuși, în ciuda acestui fapt, niciunul dintre ucenici nu înțelegea cuvintele Sale.

Faptul că nu înțelegeau cuvintele Sale nu trebuia să constituie o problemă în condițiile în care Domnul Isus le-a răspuns mereu la toate întrebările și deseori i-a încurajat să caute, să întrebe cu promisiunea că vor găsi și că li se va răspunde. Frica de a întreba ridică însă o dilemă. Frică de cine? Frică de ce? Domnul Isus nu le-a dat niciodată niciun motiv de a le fi frică de El. I-a tratat mereu cu cea mai mare blândețe și înțelegere, oferindu-le toate motivele de încredere în El, deseori ieșindu-le în întâmpinarea întrebărilor nerostite.

Reacția lui Petru consemnată de Marcu în Evanghelia sa în capitolul opt evidențiază și mai mult groaza pe care o simțeau ucenicii la perspectiva arestării și morții Domnului Isus:

„*Atunci a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să pătimească mult, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât, și după trei zile să învie. Le spunea lucrurile acestea pe față. Petru însă L-a luat deoparte și a început să-L mustre.*” (Marcu 8:31, 32).

Trebuie să ne amintim însă că ucenicii Domnului Isus erau evrei ai timpului lor, bărbați crescuți și educați în spiritul și doctrina predate de rabinii care I se opuneau Domnului Isus. Ucenicii învățaseră că Mesia îi va alunga pe romani și că sub conducerea Lui, națiunea lor va cuceri întreaga planetă. Acestea erau așteptările lor, motiv pentru care L-au și întrebat care va fi partea lor, a celor care au lăsat totul pentru a-L urma, au început să se certe între ei disputând care este cel mai mare, iar doi dintre ei I-au cerut Domnului să fie așezați unul la dreapta și altul la stânga când va fi instaurată împărăția imaginată de ei. Iar când au auzit cuvintele „*lucrurile privitoare la Mine sunt gata să se împlinescă*”, reacția a fost „*Doamne, iată aici două săbii.*” (Luca 22:38)

Din această cauză gândul că mișcarea din care făceau parte urma să se năruie prin moartea Inițiatorului ei, le-a umplut sufletele de groază și i-a determinat să alunge astfel de gânduri din minte. În aceste condiții, ceasul încercării i-a găsit adormiți. Nu aveau pentru ce să se îngrijoreze. Nicio alarmă nu le alunga oboseala căci în mintea lor acea seară din Ghetsimani era la fel ca toate celelalte petrecute acolo. Nici chiar repetatele apeluri ale Domnului Isus, nici figura Lui chinuită și nici măcar sângele care-I curgea pe față nu au fost în stare să-i trezească din starea de adormire. Iar când criza a lovit, „*toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.*” (Matei 26:56).

Iată așadar un grup de Creștini sinceri care au fost privilegiați să dețină adevărul și prezența lui Dumnezeu, care au crezut că înțeleg profețiile, care au petrecut cu Domnul Isus în persoană mai mulți ani, care au fost parte activă a misiunii Lui, Dumnezeu lucrând prin ei

mari minuni, dar care nu au răspuns la toate eforturile Domnului Isus de a-i trezi din starea de somn, motiv pentru care au eșuat în momentul în care criza prevestită a devenit o realitate.

Această istorie generează fiori oricărui Creștin sincer. Deseori Creștinii zilelor noastre tânjesc după starea ucenicilor, însă Scriptura ne descoperă că aceasta n-a fost suficientă pentru a supraviețui unei crize mai mici decât cea care este descrisă prin cuvintele „cum n-a fost de la începutul lumii pe care a făcut-o Dumnezeu până azi și cum nici nu va mai fi vreodată.” (Marcu 13:19). Petru, Ioan, Iacov cei din Ghetsimani, nu ar putea face față crizei viitoare.

Această istorie a ucenicilor impune un răspuns la întrebarea „cum se va putea sta în picioare în ziua aceea?”.

Soluția Scripturii

Atunci când vine vorba despre pregătirea pentru timpul sfârșitului, majoritatea soluțiilor discută tot soiul de reforme și strategii: reformă în familie, reformă în educația copiilor, reformă în muncă, în alimentație și chiar în vestimentație. Aceste re-forme propun diverse planuri de schimbare a formelor, o reconturare a vieții în diversele ei aspecte. Marea problemă este însă că toate aceste schimbări vizează latura exterioară a vieții, rezultatul lor fiind numai uniformizarea și îndreptățirea de sine, în niciun caz pregătirea spirituală pentru marea încercare.

Recunoscând natura acestei nevoi de pregătire, Scriptura propune o soluție total opusă acestor re-forme exterioare:

„Iată ce vă spun: umblați în duhul, și nu veți împlini poftele trupului. ... Dacă trăim în duhul, să și umblăm în duhul.” (Galateni 5:16, 25 - KJV)

Observați că Pavel nu prezintă ca soluție nimic care ține de exterior, nicio schimbare a vreunei forme și nici nu indică spre înțelegerea și acceptarea vreunei doctrine. Expresia „umblați în duhul” trimite mai degrabă cu gândul la experiență, la „umblarea” de fiecare zi, la decizii și acțiuni. Scriptura garantează că cel ce-și va trăi viața „umblând în duhul”, „nu va împlini poftele trupului” sau nu va fi condus de propria lui minte.

Deseori însă aceste exprimări ale lui Pavel au fost interpretate ca fiind alegorice și asta pentru că sfaturile sale nu conțineau elemente din viața practică. Oamenii s-au simțit mereu confortabili atunci când au fost abordați de Dumnezeu cu cereri care vizau elemente perceptibile cu ajutorul celor cinci simțuri: „Nu ucide!”, „Jertfește un miel!”, „Nu fura!” etc. Probabil că dacă îndemnul din Galateni capitolul cinci ar fi sunat de forma „Umblați îmbrăcați în alb!”, fiecare ar fi știut exact ce are de făcut. Însă cuvintele „umblați în duhul” ne conduc pe un tărâm despre care știm atât de puțin, încât majoritatea dintre noi se simt în totală incertitudine la citirea lor. Dacă uneori avem probleme majore în umblarea pe tărâmul tridimensional cu care suntem familiarizați, cu cât mai dezorientați trebuie să ne simțim atunci când vine vorba despre acest tărâm spiritual despre care știm atât de puțin.

Trup, suflet și duh

Încă din prima ei cartea, Scriptura ne învață că omul este format din două componente: trup și spirit sau duh. Trupul omului a fost modelat din pământ și a căpătat viață atunci când a primit un duh de la Dumnezeu. Duhul a făcut ca trupul să prindă viață, iar unirea acestor două componente a rezultat în ființa umană. De aceea Scriptura ne învață că „trupul fără duh este mort” (Iacov 2:26), căci în momentul în care cele două componente sunt separate, omul încetează să mai existe. Natura omului presupune ca aceste două componente să fie unite. Desigur că, la rândul lor, fiecare dintre aceste două componente sunt alcătuite din multe altele. Atunci când vine vorba despre trup, ne este ușor să înțelegem aceste lucruri. În ultimele decenii descoperirile oamenilor de știință ne-au ajutat să înțelegem din ce în ce mai multe detalii despre organele și sistemele corpului uman, despre modul în care acestea funcționează și interacționează.

Atunci când vine însă vorba despre spiritul omului, cunoștințele pe care le avem sunt extrem de limitate. Scriptura afirmă că singurul mijloc de a înțelege spiritul omului, este

Cuvântul lui Dumnezeu care „*pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul*” (Evrei 4:12). Ca unul care a pătruns în tainele lucrării lui Dumnezeu cu și în om, Pavel amintește despre o a treia componentă a omului sau, dacă vreți, despre punctul de legătură dintre spirit și trup: sufletul.

Mintea omului funcționează asemenea unei punți de legătură dintre spirit și trup: creierul, un organ fizic, este templul minții. Conștientizând trăirile duhului și fiind instrumentul prin care ființa umană își croiește drumul prin viață, mintea este totuși pe deplin dependentă de buna dezvoltare și funcționare a creierului. Sănătatea fizică a reprezentat întotdeauna un avantaj pentru cei care și-au dorit să-L slujească pe Dumnezeu, motiv pentru care urarea lui Pavel pentru tesaloniceni le cuprinde pe toate trei:

„*Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.*” (1 Tesaloniceni 5:23).

Mintea

La naștere, mintea omului nu deține decât o cantitate infimă de informații care nu sunt conștientizate. Pe măsură ce omul își consumă experiența vieții, mintea începe să colecteze informații și să le interpreteze potrivit modelelor societății în care trăiește și în conformitate cu interpretările oferite de educatori: părinți, profesori, persoane influente, tradiție, cultură etc. Dacă într-o societate copiii sunt învățați că este rușine pentru o femeie să apară în public cu capul sau chiar cu fața neacoperite, în alte societăți copiii văd în fiecare zi pe stradă femei cu diferite coafuri și culori, înțelegând astfel că acesta este „normalul”.

Informațiile și tiparele de interpretare a acestora se înrădăcinează cu timpul în mințile copiilor, în felul acesta fiind condiționați să interpreteze situațiile pe care le traversează într-un anumit mod, să judece fără să stea pe gânduri deseori numai potrivit aparențelor. În felul acesta, tradiția societății în care se nasc și se dezvoltă îi condiționează viitorului adult deciziile pe care le va lua în toate aspectele vieții sale, inclusiv în ce privește răspunsul său la chemarea lui Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care psihologia nu poate rezolva problema fundamentală a naturii umane, căci psihologia se adresează minții omului, în timp ce problema rezidă în natura sau duhul său. De aceea divina vindecare nu este reeducarea, ci nașterea din nou. Scriptura afirmă că trupul (inclusiv creierul, amintirile, informațiile) sunt supuse degenerării și greșelii, în timp ce duhul este renăscut la Viață:

„*Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănilor.*” (Romani 8:10).

În acest context, Creștinii se lovesc deseori de probleme ridicate de propria lor minte: amintiri, gânduri păcătoase, neputința de a înțelege diverse experiențe cu sau afirmații ale lui Dumnezeu. Scriptura afirmă că „*dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.*” (2 Corinteni 5:17), iar aici apare o mare dilemă care i-a determinat pe mulți să se îndoiască de autenticitatea legăturii lor cu Dumnezeu. „*Dacă toate lucrurile s-au făcut noi, cum se face că mintea încă este plină de amintirile păcatelor trecute care deseori mă influențează?*” este una dintre întrebările îndreptățite.

Spiritul

Scriptura afirmă că în cel care l-a primit pe Hristos, „*toate lucrurile s-au făcut noi*”, însă la ce se referă aceasta? Este evident că nu la trup:

„*Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului ...*” (Romani 8:10).

Așa cum am văzut, nici mintea nu este înnoită instantaneu. În schimb, aceasta intră într-un proces de educație al cărui ritm este decis de noi înșine:

„*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care le dă adevărul.*” (Efeseni 4:22-24).

De îndată ce omul cel vechi moare și se naște un om nou, acest copilăș în Hristos este preluat de Dumnezeu care, pas cu pas, îl crește până „la starea de om mare, la înălțimea staturii plină a lui Hristos” (Efeseni 4:13). Acesta este un proces unic pentru fiecare persoană în parte, Părintele ceresc fiind Singurul care ne cunoaște pe fiecare în parte, Singurul care înțelege cu adevărat nevoile personale ale fiecărui individ. Înnoirea minții este astfel un proces.

Așadar, nu rămâne decât un singur aspect al ființei omului care poate fi înnoit instantaneu: duhul.

„Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănilor.” (Romani 8:10).

Duhul sau natura omului este pe deplin și în mod instantaneu schimbat la nașterea din nou. Omul primește o nouă viață sau un duh nou, chiar viața lui Isus Hristos care este desăvârșită și veșnică. Și aceasta este latura din om care este făcută desăvârșită într-o clipă la nașterea din nou, acesta constituie locul de întâlnire a omului cu Dumnezeu, locul în care se reface legătura ruptă de Adam în Eden:

„cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El.” (1 Corinteni 6:17).

Înțelegem așadar că interacțiunea lui Dumnezeu cu omul se realizează în mod deosebit la nivelul spiritului sau al duhului. Arareori oamenii au avut o interacțiune fizică cu ființe cerești. Deseori Dumnezeu vorbește minților noastre, însă datorită modelării acestora de către sistemul omenesc de educație, deseori nu-I recunoaștem Glasul. De aceea, spiritul sau duhul omului care este pe deplin înnoit prin nașterea din nou reprezintă tărâmul cel mai sigur pentru realizarea acestei comunicări:

„Însuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.” (Romani 8:16).

„și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință...” (Efeseni 3:16, 17).

„Dumnezeu, căruia Îi slujesc în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său ...” (Romani 1:9).

„Domnul Isus Hristos să fie cu duhul tău!” (2 Timotei 4:22).

„Nebunia lui Dumnezeu”

Natura omului îl determină pe acesta să ființeze potrivit concluziilor minții sale, minte care operează într-un sistem guvernat de logică. În orice situație dată, creierul procesează informațiile pe care le deține despre toate aspectele implicate în conjunctura respectivă, face predicții logice și decide în favoarea celei mai promițătoare alternative. Trebuie să observăm însă că niciun om nu deține toate informațiile despre toate aspectele implicate în orice situație. Și nu numai că știm infim de puțin, dar avem și o capacitate redusă de a prezice. Acesta este motivul pentru care deseori, când fără explicații Dumnezeu ne oferă un sfat, acesta ni se pare de-a dreptul ridicol. De aceea „propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării ... Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune, dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.” (1 Corinteni 1:18, 21-25).

De fapt, întreaga Cale Creștină pare rațiunii umane o nebunie prin lipsa de logică potrivit scării firești de valori. Scriptura afirmă că cel din urmă este în realitate cel dintâi (Matei 19:30), că smerenia este în realitate înălțare (Iacov 4:10), că începi să trăiești numai în momentul în care mori (1 Corinteni 15:36), că slăbiciunea reprezintă adevărata putere (2 Corinteni 12:10), că nu poți gusta bucuria supremă decât în mijlocul batjocurilor (Fapte 5:41), că nu ești cu adevărat liber decât atunci când consimți la a deveni rob (Romani 6:18), că numai pierzând totul poți câștiga totul (Filipeni 3:7, 8) și că în realitate, Cel care este Robul tuturor, este Conducătorul suprem. (Matei 20:26-28).

Scriptura vorbește despre o manieră prin care omul poate ajunge la cunoașterea a ceea ce îi este imposibil să cunoască:

„Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos ... și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia puse în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care sunt lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.” (Efeseni 3:14-19).

Cum poți cunoaște ceva care „întrece orice cunoștință”? Cum poți cunoaște ceva ce nu se poate cunoaște? Scriptura afirmă că „prin Duhul Lui”, omul poate primi această cunoaștere. Interesant este însă că, în genere, cunoașterea se adresează minții, creierului, însă aici Scriptura afirmă că există o cale spirituală prin care omul poate primi o cunoaștere imposibil de atins printr-un alt mijloc: duhul.

UMBLAREA ÎN DUHUL

Ardeiaș Vlad, septembrie 2016

Umblarea în duhul este singura pregătire eficientă pentru timpul sfârșitului. Nimic în afară de această experiență nu ne va putea oferi cunoașterea de care avem nevoie pentru a străluci în întunericul dens care acoperă omenirea. Orice alt mijloc în afară de acesta este inefficient, căci „cunoașterea dragostei lui Hristos” de care avem disperată nevoie, „întrece orice cunoștință”. Experiența însușirii cunoștinței dragostei lui Hristos se face la nivel spiritual și este de natură spirituală, căci „dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.” (Romani 5:5).

Care este însă mijlocul prin care putem intra în posesia Duhului lui Dumnezeu și, ulterior, să umblăm în duhul?

Pășeste!

„Iată numai ce voiesc să știu de la voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul ori prin auzirea credinței? ... Cel ce vă dă Duhul și face minuni printre voi le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?” (Galateni 3:2, 5).

Expresia „auzirea credinței” poate pune în încurcătură pe mulți. Scriptura ne ajută afirmând: „Astfel, credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” (Romani 10:17).

Problema este însă că și atunci când citim aceste cuvinte, ne gândim tot la minte, la rațiune: auzim informația, o procesăm logic la nivelul minții și acționăm în consecință. Însă, așa cum am văzut în articolul anterior, nu ne putem baza pe raționamentul minții noastre, căci de cele mai multe ori, atunci când Dumnezeu vorbește, planul Lui sfidează și scandalizează rațiunea umană.

Încrederea este însă cheia. Definiția Dicționarului Explicativ al Limbii Române este următoarea: „ÎNCRÉDERE s. f. Acțiunea de a (se) încrede și rezultatul ei; sentiment de siguranță față de cineva, buna-credință sau sinceritatea cuiva; credință.” Încrederea este acțiune, presupune acțiune sau rezultă în acțiune. Încrederea nu poate fi impusă, poruncită și nici măcar împrumutată sau dăruită. Încrederea este rezultatul deciziei personale de a acționa în favoarea unei persoane. Acesta este motivul pentru care Domnul Isus nu a răspuns pozitiv cererii ucenicilor de a le mări credința, ci mai degrabă le-a spus că aceasta nu se poate realiza decât prin exersarea practică a credinței deja avute. (Luca 17:5, 6).

Umblarea în duhul presupune așadar acțiunea încrederii în îndemnurile duhului mai degrabă decât acțiunea încrederii în logica propriei rațiuni. Pentru a înțelege mai bine, vă propun să studiem împreună câteva exemple practice din Scriptură.

Alegerea imposibilă

În răstimpul pe care ucenicii l-au petrecut împreună cu celelalte peste o sută de persoane în „camera de sus” înainte de Cincizecime, Petru a deschis un subiect sensibil printr-un discurs

tipic: alegerea celui de-al doisprezecelea apostol. După ce a rememorat detaliile morții lui Iuda, Petru a citat profeții din Psalmii 60 și 109: „*Locuința lui să rămână pustie și nimeni să nu locuiască în ea!*” și *‘Slujbă lui s-o ia altul!’*” (Fapte 1:20). Apoi concluzionează prin propria-i interpretare: „*Trebuie deci ca, dintre cei ce ne-au însoțit în toată vremea în care a trăit Domnul Isus între noi, cu începere de la botezul lui Ioan până în ziua când S-a înălțat El de la noi, să fie rânduit unul care să ne însoțească drept martor al învierii Lui.*” (Fapte 1:21, 22).

Este logic, rațional că numai unul dintre cei care au fost împreună cu Domnul Isus de la botezul lui Ioan și până la înălțarea Sa la cer putea fi un martor eficient la învierii Mântuitorului. Cum ar putea depune mărturie pentru un eveniment o persoană care n-a fost prezentă la evenimentul respectiv? Tendința naturală de a-i accepta numai pe cei apropiați a ieșit în evidență și în acest caz, la fel cum se întâmplase și în trecut: „*Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu merge după noi.*” (Luca 9:49). Din sfera imaginației lor erau excluși toți cei care nu-L urmaseră pe Domnul Isus în tot timpul lucrării Sale publice. Cu cât o persoană petrecuse mai puțin timp cu Domnul Isus, cu atât mai puține șanse avea să fie alesul pentru locul rămas vacant. Cei care nu petrecuseră deloc cu Domnul Isus nu intrau în discuție, iar împotrivorii nici nu penetrau imaginația.

Scriptura continuă povestindu-ne cum Petru împreună cu ceilalți au raționat și concluzionat prin Barsaba și Matia. După ce au terminat de împlinit profeția divină, I-au prezentat lui Dumnezeu pe cei doi, fără însă a-I acorda șansa de a le vorbi, ci mai degrabă aruncând sorțul. Iar Dumnezeu a tăcut. La fel și Matia.

După o scurtă perioadă de timp, Domnul Isus vizitează un Creștin din Damasc numit Anania, căruiua îi adresează o trimitere care depășește orice imaginație și sfidează orice logică: „*Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă. Și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea.*” (Fapte 9:11, 12).

Desigur că pentru cercetătorul obișnuit cu Scripturile, aceste istorii nu mai reprezintă nicio surpriză. În acest caz însă, familiarizarea cu textul Scripturii poate fi dăunătoare dacă nu facem exercițiul de a ignora finalul istoriei pe care-l cunoaștem atât de bine și efortul de a ne așeza în locul fiecărui personaj în parte pentru a încerca să surprindem fiecare încercare prin care a trecut, fiecare efort pe care l-a depus în umblarea în duhul.

Răspunsul lui Anania trădează cu ușurință șocul produs de trimiterea Domnului, dar și fundamentul raționamentului său: „*Am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim, ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău.*” (Fapte 9:13, 14).

Anania primise informații din Ierusalim despre campania de prigoană împotriva Creștinilor care se dezlănțuise cu o furie teribilă, dar și despre identitatea inițiatorului și conducătorului acestei campanii: Saul din Tars. Concluzia procesării logice la nivelul minții a tuturor acestor informații l-a șocat pe Anania atât de tare, încât I-a răspuns Domnului: „*NU!*” „*Nu se poate să mă trimiți la șeful KGB-ului. Nu se poate să-mi ceri să-i bat la ușă și să-i spun că eu sunt Creștin și că vreau să mă rog pentru el. Asta este inadmisibil.*”

Observați delicatețea procedurii Domnului Isus. El nu a cerut acest lucru de la niciunul dintre Creștinii din Ierusalim care fuseseră martorii oculari ai prigoanei; ar fi fost prea greu pentru ei să accepte o astfel de trimitere. Nici nu S-a simțit ofensat de răspunsul lui Anania: știa că-i lipsea o informație vitală, și anume evenimentul consumat cu trei zile înainte de drumul dintre Ierusalim și Damasc. Fără însă a-i descoperi nimic din toate acestea, Domnul Isus i-a răspuns: „*Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel; și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.*” (Fapte 9:15, 16).

Iată așadar care era apostolul ales de Domnul Însuși pentru a duce „*Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel*”: inițiatorul și comandantul suprem al forțelor de exterminare a Creștinilor, Saul din Tars. Oare cât timp de gândire ar fi avut nevoie ucenicii din „camera de sus” pentru a concluziona că Saul din Tars, marele torționar, este alesul Domnului? Probabil că, potrivit logicii minții lor, nici un timp nu le-ar fi fost suficient. Nu este de mirare că multor Creștini le-a venit greu să-l accepte pe Saul din Tars printre ei.

Istoria din Scriptură continuă cu uimitoarele cuvinte: „*Anania a plecat.*” (Fapte 9:17). Anania a crezut și s-a încrezut. Anania a acționat potrivit încrederii în Cel care i-a adresat această trimitere imposibilă rațiunii umane. Anania a umblat în duhul. Iar rezultatul a fost pe măsură!

Uimitorul abandon

Imediat după ziua Cincizecimii, misiunea de răspândire a Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu a continuat cu o putere memorabilă. Rând pe rând, localitățile din jurul Ierusalimului au fost martore coborârii Domnului prin Spiritul Său în fiecare dintre cei care și-au deschis inima pentru a-l primi. Într-o zi a venit rândul Samariei.

Samaria îl cunoscuse în mod personal pe Domnul Isus. Amintirea Sa era proaspătă, vie, arzătoare în mințile și inimile samaritenilor și asta pentru că L-au simțit ca Cel mai apropiat iudeu, poate singurul Iudeu care i-a înțeles și iubit cu adevărat.

În capitolul opt din cartea Faptelor Apostolilor ne este relatată vizita lui Filip în această cetate mare. Scriptura ne spune că în urma predicării sale și a minunilor pe care Domnul le-a făcut în acea cetate prin Filip, „*a fost o mare bucurie în cetatea aceasta*” și „*Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu.*” (Fapte 8:8, 14). Această campanie misionară căpătase proporții uriașe, căci cetatea era capitala Împărăției de Nord. Filip nu putea face față singur acestei situații, iar acesta a fost probabil unul dintre motivele pentru care apostolii au decis să-i trimită pe Ioan și Petru în Samaria. Scriptura ne spune că până la venirea acestora, Filip îi botezase în apă pe toți cei ce deveniseră Creștini, iar la venirea celor doi de la Ierusalim, aceștia s-au rugat pentru toți cei botezați în apă să primească și botezul cu duhul sfânt.

Este ușor de imaginat nu numai bucuria și revoluția care s-au produs în acea capitală cu această ocazie, dar și nevoia de lucrători pentru a organiza biserica de acolo și pentru a studia împreună cu noii convertiți Scripturile în Lumina Evangheliei. Ei bine, în mijlocul acestor evenimente, „*un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis: „Scoală-te și du-te spre miazăzi, pe drumul care coboară spre Ierusalim la Gaza și care este pustiu.”*” (Fapte 8:16).

Ajunși la această parte a istoriei, este necesar să facem din nou efortul de a ignora informațiile pe care le cunoaștem despre restul istoriei, și să încercăm să retrăim acele clipe împreună cu Filip, Ioan și Petru. Ce trebuie să fi gândit Filip când i-a fost adresată această trimitere? În mijlocul acestei uriașe campanii misionare, când nu erau decât trei lucrători cu experiență în fața a mii de convertiți, ce rațiune putea fi în spatele trimiterii unuia dintre ei pe un drum „*care este pustiu*”? Dacă ar fi fost o sută de misionari acolo, lipsa unuia dintre ei nu s-ar fi resimțit foarte puternic. Însă în acea situație Filip reprezenta o treime din misionarii disponibili. Probabil că panica poate fi înțeleasă de misionari.

Dincolo de plecarea lui, mai absurd era motivul sau locul destinației: un drum pustiu. Dacă ar fi fost trimis într-o altă localitate cu certitudinea că miile de acolo sunt pregătite pentru a primi Evanghelia, probabil că lui Filip i-ar fi fost mai ușor să plece. Cui să predice însă pe „un drum pustiu”? Pietrelor? Șerpilor și scorpionilor? Oricum ar fi întors această situație, ea rămânea lipsită de orice sens pentru logica rațiunii umane.

O altă întrebare pertinentă în această situație este ce s-ar fi întâmplat dacă Filip a fi întârziat o zi? Sau poate numai câteva ore? Sau numai 15 minute? Știi ... vechiul răspuns: „Mă duc, dar nu acum. Mai târziu!”. „Sigur, Doamne: mă duc. Însă după ce terminăm aici. Nu pot lăsa lucrarea Ta pentru un drum pustiu!” Pare logic, nu? Rațional și chiar laudabil. Desigur că dacă ar fi procedat astfel, Filip s-ar fi trezit într-adevăr pe un drum pustiu, așteptând ceva ce nu mai avea să se întâmple niciodată. Probabil că după un anumit timp de așteptare ar fi început să se îndoiască chiar de trimiterea care i-a fost adresată, ar fi început să se îndoiască de Glasul Domnului și ar fi intrat în spirala depresiei și a necredinței. Oare de câte ori n-am trecut noi pe acolo?

Istoria din Scriptură continuă cu uimitoarele cuvinte: „*Filip s-a sculat și a plecat.*” (Fapte 8:16). Filip a crezut și s-a încrezut. Filip a acționat potrivit încrederii în Cel care i-a adresat această trimitere imposibilă rațiunii umane. Filip a umblat în duhul. Iar rezultatul a fost pe măsură!

Un apel cotidian; un răspuns extraordinar

Uneori Creștinii sunt chemați la odihnă. Întotdeauna moartea lor este o binecuvântare plănuită îndelung de Dumnezeu; cei care-L caută pe El, o observă mereu.

În zilele acelea, o Creștină oarecare, o anume Tabita, s-a îmbolnăvit și a murit. Creștinii din Iope au plâns-o pe Tabita în timp ce-i pregăteau trupul pentru înmormântare. Din declarațiile lor, Tabita fusese o mare binecuvântare pentru toți cei de acolo. Spiritul sacrificiului de sine, a consumului de sine pentru alții o făceau pe Tabita frumoasă și iubită de toți. Tabita lucra surprize pentru ei, iar legătura duhului de dragoste făcea ca relația cu Tabita să fie atât de dulce. Se părea însă că sosise timpul ca Tabita să-i părăsească și când a făcut-o, parcă o lumină s-a stins din mijlocul Creștinilor din Iope.

În timpul acestor pregătiri, Creștinii au aflat că Petru se afla la aproximativ 12 kilometri depărtare de Iope, în Lida, motiv pentru care i-au trimis prin doi soli o chemare urgentă. Petru a ajuns în Iope relativ repede, aflând de pierderea suferită de Biserica Creștină din acel loc.

Acum este din nou momentul să dăm uitării restul istoriei cu care suntem atât de familiarizați, și să ne punem în locul lui Petru pentru a înțelege experiența prin care a trecut.

Care este ordinea lucrurilor pe care le face orice pastor sau preot atunci când ajunge în casa în care a decedat o persoană? Cel mai natural lucru este să-și exprime mai întâi sentimentele față de apropiatii celui decedat, după care să recurgă la organizarea serviciului funerar cu toate detaliile pe care le presupune aceasta. Așa este logic, așa este normal. Aceasta este ordinea firească, naturală a lucrurilor.

Îl descoperim însă pe Petru surprins de toată această situație. Pare că nu fusese anunțat de motivul pentru care ucenicii din Iope îl chemaseră atât de urgent la ei și, ca unul care învăța să nu mai umble potrivit minții lui, oprește întreaga situație și caută Fața Domnului: „*Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat și s-a rugat.*” (Fapte 9:39).

Reacția lui Petru trebuie să-i fi surprins pe mulți. Însă, din respect pentru autoritatea lui, au părăsit în tăcere camera. Petru rămâne singur lângă cadavrul Tabitei. Ce era de făcut? Impulsivul Petru, cel grabnic să judece și să ia inițiative potrivit procesării logice a informațiilor avute, era acum mort. Petru învățase că „*gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele ... Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.*” (Isaia 55:8, 9). Iar Petru își dorea să vadă desfășurându-se acele planuri și căi extra-ordinare, acele planuri și căi care sfidează rațiunea umană.

Istoria din Scriptură continuă cu uimitoarele cuvinte: „*apoi, s-a întors spre trup și a zis: ,Tabita, scoală-te!’*” (Fapte 9:39). Petru a crezut și s-a încrezut. Petru a acționat potrivit încrederii în Cel care i-a adresat această trimitere imposibilă rațiunii umane. Petru a umblat în duhul. Iar rezultatul a fost pe măsură!

Concluzii

Toate aceste istorii au avut câteva elemente comune. Este important să le observăm și să le reținem!

Fiecare situație a fost una cotidiană, din viața de zi cu zi, potrivit specificului fiecărei persoane în parte, neavând absolut nimic de-a face cu vreo doctrină anume sau cu apartenența la vreo denotațiune religioasă.

În fiecare caz cererea lui Dumnezeu contravenea flagrant ordinii naturale, firești a lucrurilor.

În fiecare caz Dumnezeu nu a completat lipsa de informații din mințile protagoniștilor, căci făcând aceasta le răpea privilegiul de a decide prin credință să umble în duhul.

În fiecare caz niciunul dintre cei care-i înconjurau pe destinatarii trimiterilor lui Dumnezeu nu ar fi considerat deplasat dacă aceștia ar fi ales să refuze invitația, ci, din potrivă, ar fi găsit ca un lucru rațional, logic, normal.

În fiecare caz, acceptarea trimiterii lui Dumnezeu presupunea acceptarea unei situații ridicole, cu neputință de explicat în mod logic și rațional.

În fiecare caz, manifestarea planului extraordinar al lui Dumnezeu nu a fost posibilă decât după și numai prin alegerea destinatarului invitației de a accepta ridicolul, numai după ce acesta va fi „pășit în mare”.

În fiecare caz, refuzul trimiterii lui Dumnezeu în favoarea raționamentului uman ar fi rezultat în pierderi semnificative de partea Evangheliei și a Împărăției lui Dumnezeu.

În fiecare caz, acceptul trimerii lui Dumnezeu în defavoarea raționamentului uman a rezultat în manifestarea extra-ordinară, împotriva logicii, rațiunii și ordinii naturale, a înțelepciunii și dragostei lui Dumnezeu pentru oameni.

Studiind din acest punct de vedere istoriile Scripturii, descoperim că fiecare erou din Cartea Sfântă a acceptat invitația de a-și nega logica propriei rațiuni în favoarea Glasului Divin: Avraam, Iosif, Moise, David, Ieremia, Isaia, Daniel, Iov, Iosif, soțul Mariei, Ioan Botezătorul, Domnul Isus etc. Să ne gândim la toți aceștia și la ceilalți pe care nu i-am amintit în această listă, să retrăim împreună cu ei experiențele lor și ne vom descoperi propriile experiențe, invitațiile prezente pe care Dumnezeu ni le adresează de a avea încredere în El și nu în calculele noastre bine intenționate.

Creștinismul

Creștinismul nu este o religie. Creștinismul nu este o doctrină. Creștinismul nu este o regulă. Creștinismul nu este o biserică. Creștinismul nu este o clădire. Creștinismul nu este o denotațiune.

Creștinismul este Viață. Iar Viața Creștină nu este de pe această planetă, nu este din această lume, motiv pentru care nu poate fi înțeleasă și nici experimentată conform normelor și rașiunilor firești, pământești. Desprinderea de logica umană, negarea rașiunamentului firesc în fața Glasului lui Dumnezeu cere curaj și determinare. Însă numai cei care sunt dispuși să plătească prețul încrederii în Dumnezeu sunt aceia care-I vor atinge Mâna încă de pe acum și, mai mult decât atât, vor merge mână în Mână cu El. Iar când umblarea în duhul devine experiența naturală a omului, el va fi pregătit să traverseze orice situație, orice criză, orice încercare.

„Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.” (Coloseni 1:26, 27).

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE LA UȘI!

Ardeiaș Vlad, august 2016

„Tot așa, și voi, când veți vedea **toate** aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.” (Matei 24:33).

August 2016: Evenimentele profetice

Profetie: persecuția Creștinilor.

„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” (Matei 24:9).

„Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. ... Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni.” (Ioan 15:18, 20).

Organizația mondială „Christian Freedom International” afirmă că există peste 200 de milioane de Creștini persecutați în 105 țări din cele 196 din lume, și că, la fiecare 5 minute, un Creștin este omorât pentru credința lui în Isus.

Împlinire:

Luni, 1. Pakistan. Manualele școlare conțin texte care instigă la violență împotriva Creștinilor.

Miercuri, 3. India. Un pastor Creștin a fost bătut până la moarte de un grup de un grup de sute de maoiști.

Miercuri, 3. China. Liderul unei Biserici de Casă, Hu Shigen în vârstă de 61 de ani, a fost condamnat la 7 ani și jumătate de închisoare pentru „subminarea puterii de stat.”

Joi, 4. Franța. Un autobuz a fost incendiat de un grup de musulmani care strigau „Allahu akbar”.

Miercuri, 10. Nigeria. Cel puțin 13 Creștini au fost uciși de ciobanii musulmani Fulani.



Joi, 11. Germania. O familie de opt persoane de germani și-au părăsit țara natală și au imigrat în Rusia pentru a scăpa de „sexualizarea timpurie” a copiilor, lipsa democrației și vaccinarea forțată.

Vineri, 12. Uganda. 8 copii au fost bătuti de părinți lor musulmani și respinși de aceștia ca fiind necredincioși, după ce au devenit Creștini. Pastorul care i-a condus la Isus este în prezent amenințat cu moartea.

Joi, 16. Congo. Un grup terorist islamic a ucis 64 de persoane.

Miercuri, 17. Nigeria. Cel puțin 7 Creștini au fost uciși de ciobanii musulmani Fulani.

Duminică, 21. India. În primele 6 luni ale acestui an au fost înregistrate 134 de atacuri împotriva Creștinilor, comparativ cu 147 în 2014 și 177 în 2015.

Marti, 23. Sudan. Doi pastori sunt judecați pentru expunerea persecuției Creștinilor de către guvern.

Joi, 25. Nigeria. 8 Creștini au fost uciși într-un atac al unei mulțimi de musulmani asupra mai multor biserici Creștine.

Vineri, 26. Iran. Cinci Creștini au fost arestați fără mandat și închiși într-o locație necunoscută.

Duminică, 28. Indonezia. Un militant ISIS a lovit un preot cu un topor în biserică, după o încercare nereușită de a se arunca în aer.

Luni, 29. Pakistan. Două dintre fiicele unei Creștine care este închisă din anul 2010, au fost torturate de musulmani.

Miercuri, 24. Australia. Un francez a strigat „Allahu Akbar” într-un hotel, după care a înjunghiat mortal o femeie și a rănit alte două persoane.

Miercuri, 31. Rusia. Preotul Sergei Zhuravlyov a fost arestat pentru că a predicat în afara bisericii, pe stradă.

Miercuri, 31. Iran. Cinci Creștini au fost arestați în timpul unei călătorii. Familiile nu știu nimic despre ei.

Profetie: apostazia Creștinismului

„Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învoățaturile dracilor...”

(1 Timotei 4:1).

Împlinire:

Miercuri, 3. Anglia. Preotul Paul Collier din Biserica Anglicană s-a căsătorit cu prietenul lui.

Miercuri, 3. Irlanda. Un arhiepiscop catolic a exclus trei studenți la seminar pentru întreținerea de relații homosexuale.

Luni, 29. Anglia. Biserica Anglicană se află în fața unei scindări datorită opiniilor conducătorilor despre homosexualitate.

Profetie: ca în Sodoma

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma: oamenii mâncău, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17:28-30).

Împlinire:

Marti, 2. SUA. Vicepreședintele Joe Biden a oficiat căsătoria a doi homosexuali din staff-ul Casei Albe în interiorul acestei clădiri.

Vineri, 5. Anglia. Guvernul plătește pentru înghețarea ovulelor transsexualilor înainte de operația de schimbare de sex, pentru a le putea folosi ulterior.

Sâmbătă, 6. SUA. O rabin lesbiană a pus la dispoziție o linie telefonică pentru a ajuta persoanele LGBT de naționalitate iudaică din SUA.

Miercuri, 10. China l-a desemnat pe primul „Mr. Gay” din istoria sa.

Luni, 8. UE. Comisia Europeană a lansat o campanie socială intitulată „Împărtășim cu toții aceleași vise” prin care dorește să se exprime împotriva discriminării sexuale.

Marti, 9. Chile. O comisie senatorială a probat propunerea ca persoanele transsexuale să-și schimbe legal numele și sexul fără aprobarea unui judecător.

Luni, 8. Belize a legalizat homosexualitatea.

Miercuri, 10. Serbia. Primul Ministru a numit primul ministru homosexual din istorie.

Joi, 11. SUA. Transsexualii din Pennsylvania își pot schimba identitatea sexuală în certificatele de naștere prin prezentarea unui certificat de la medic.

Vineri, 12. Canada. Primul Ministru își cere scuze homosexualilor din Canada care au fost închiși în trecut pentru identitatea lor sexuală.

Marti, 16. Ucraina. A avut loc prima paradă homosexuală în Kiev.

Joi, 18. SUA. Primarul orașului Salt Lake City s-a măritat cu prietena ei în cadrul unei ceremonii private.

Joi, 18. SUA. Lanțul de magazine Target a anunțat că va instala toalete pentru transsexuali în toate cele 1800 de magazine ale sale.

Joi, 18. SUA. Serviciul General al Administrației Naționale a anunțat că toți transsexualii pot folosi toaletele care corespund identității sexuale alese.

Luni, 22. Cuplurile de același sex se pot acum căsători oficial în Antarctica.

Luni, 22. SUA. În clădirile publice din California vor fi toalete unisex.

Marti, 23. India. Unul dintre cei mai proeminenți guru face presiuni pentru legalizarea homosexualității.

Profetie: moartea în masă a animalelor.

„De aceea, țara se va jeli, toți cei ce o locuiesc vor tânji împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; chiar și peștii mării vor pieri.” (Osea 4:3).

„Pier vitele și păsările din pricina răutății locuitorilor.” (Ieremia 12:4).

Împlinire: În luna august 2016 au avut loc 58 de evenimente de moarte în masă a animalelor. Din lipsă de spațiu, nu putem reda aici toate detaliile. Iată câteva exemple:

Marti, 2. SUA. Moarte în masă a vieții marine fără precedent în golful coastei din Texas.

Miercuri, 3. Cote D'Ivoire. 29.000 de păsări au murit datorită gripei aviare.

Joi, 4. Australia. 1000 de stele de mare au fost găsite pe plajele din Fremantle.

Duminică, 7. Italia. 500 de oi au murit datorită unei boli în Campania.

Duminică, 14. China. 12,5 tone de pește mort în lacul din Xiamen.

Luni, 15. Peru. 28 de delfini și 4 lei de mare au fost descoperiți morți pe plajele din Lambayeque.

Sâmbătă, 20. SUA. Mii de pești au murit în râul Yellowstone datorită unui parazit fără precedent.

Marti, 23. Peru. 18.000 de vite au murit datorită temperaturilor scăzute din Arequipa.

Joi, 25. SUA. Peste un milion de pești morți în New Jersey.

Joi, 25. Indonezia. Sute de tone de pește au murit într-o rezervație din Sragen.

Sâmbătă, 27. SUA. Sute de mii de midii au fost descoperite moarte pe plajele din Jamesport, NY.

Duminică, 28. Togo. 11.500 de găini au murit din cauza gripei aviare în Lome.

Luni, 29. Norvegia. 322 de reni au fost descoperiți morți, probabil datorită unui fulger.

Marti, 30. Indonezia. 100 de tone de pește a fost descoperit mort în Lacul Maniajau.

Miercuri, 31. Chile. Mase de hamsii au fost descoperite moarte pe coaste Chanaral.

Profetie: Soarele întunecat și Luna însângerată.

„Soarele se va prefăce în întuneric, și luna, în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” (Ioel 2:31).

Împlinire:

Miercuri 24. SUA. Luna însângerată a apărut deasupra orașului New York.

Profetie: Dezastre climaterice ca urmare a intervenției negative a omului în natură; fenomene stranii.

„...a venit vremea ... să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” (Apocalipsa 11:18).

„Pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciume.” (Luca 21:11).

Împlinire:

Marti, 2. SUA. Inundații semnificative în Phoenix.

Miercuri, 3. SUA. Inundații semnificative în Arizona.

Joi, 4. Belize suferă în urma inundațiilor.

Sâmbătă, 6. Mexic, Haiti și Republica Dominicană au fost lovite de inundații care au lăsat peste 40 de morți.

Sâmbătă, 6. Macedonia a declarat stare de urgență în urma inundațiilor.

Luni, 8. Pakistanul suferă în urmă inundațiilor care au lăsat peste 30 de morți.

Miercuri, 10. SUA. California este zguduită de un cutremur cu o magnitudine de 5.2

Miercuri, 10. Portugalia. Insulele Madeira au fost cuprinse de un incendiu care a făcut până acum 3 morți.

Vineri, 12. Fiji. Un cutremur cu magnitudinea de 7.2 a declanșat alerta pentru tsunami.

Vineri, 12. SUA. Louisiana și Mississippi sunt lovite de inundații: cel puțin 11 morți și peste 40.000 de case afectate.

Vineri, 12. China este lovită de inundații.

Joi, 18. SUA. Incendiul de vegetație din California conduce la evacuarea a peste 80.000 de persoane.

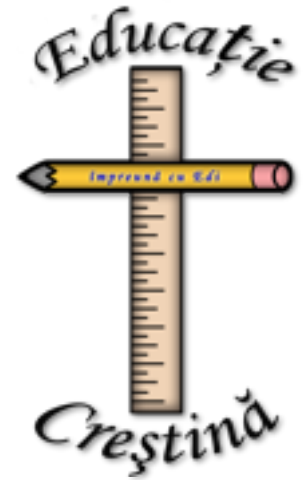
Duminică, 21. India. Zeci de morți și peste 600.000 de persoane evacuate din cauza inundațiilor.

Luni, 22. Vietnam. Taifunul Dianmua face 7 victime.

Miercuri, 24. Italia este zguduită de un cutremur cu o magnitudine de 6.2 care a făcut 295 de victime.

Miercuri, 24. Myanmar este zguduit de un cutremur cu o magnitudine de 6.8 care a făcut cel puțin 3 victime.

Vă invităm să vizitați și [saiul www.edy.hu](http://www.edy.hu), loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe [saiul www.edy.hu](http://www.edy.hu) vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.



Vă așteptăm să ne vizitați și pe [saiul www.divinavindecare.ro](http://www.divinavindecare.ro), un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria [saiului nostru](http://www.divinavindecare.ro); aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

[Hitból hitbe](#)



[Revelation 14:12](#)



[Heilung in Christus](#)



[Restoration Ministry](#)



Ne puteți urmări și pe canalul **Divina Vindecare** de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 81 Septembrie 2016

Tiraj 750 exemplare

Scopul revistei **Divina Vindecare** este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista **Divina Vindecare** este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.